២.៤ ការរៀនមួយជីវិត

តើការរៀនសូត្ររបស់អ្នកបញ្ចប់នៅពេលអ្នករៀនចប់មធ្យមសិក្សា មធ្យមសិក្សាបច្ចេកទេស ឬសាកលវិទ្យាល័យឬ? ប្រហែលជាការអប់រំផ្លូវការរបស់អ្នកត្រូវបញ្ចប់នៅពេលអ្នកបោះចោលសៀវភៅ និងចូលប្រលូកក្នុងពិភពខាងក្រៅដើម្បីរកការងារធ្វើ។ ប៉ុន្តែ តើការរៀនសូត្ររបស់អ្នកត្រូវបញ្ចប់នៅពេលនោះមែនឬ? ពាក្យស្លោកបុរាណមួយពោលថា "យើងតែងរៀនអ្វីដែលថ្មីជារៀងរាល់ថ្ងៃ"នៅតែត្រឹមត្រូវសំរាប់យើងគ្រប់គ្នាទោះយើងមានការងារធ្វើត្រូវជំនាញយើងក៏ដោយ។

តាមវិធីងាយស្រួល ការបន្តសន្សំបទពិសោធន៏គឺជាអត្ថន័យនៃពាក្យរៀនមួយជីវិត។ នៅពេលដែលថាយើងមិនបានចូលរៀនជាផ្លូវការនៅកន្លែងណាមួយ យើងមិនដែលឈប់ទទួលបានចំណេះដឹងថ្មីៗតាមរយៈការងារ និងតាមការរស់នៅរបស់យើងនោះទេ។ ចំណេះដឹងនេះអាចទទួលបានក្រៅផ្លូវការតាមរយៈទំនាក់ទំនងជាមួយមិត្តភក្តិ ឬសហសេវិករួមអាជីព ឬអាចជាផ្លូវការតាមរយៈសិក្ខាសាលា និងសន្និសីទ ឬអាចជាការបណ្តុះបណ្តាលតាមរយៈការងារអនុវត្តជាក់ស្តែង "ធ្វើការផង រៀនផង"។

គិតឡើងវិញពីជំនាញរបស់អ្នក ។ តើអ្នករៀនប្រើកំព្យូទ័រដោយរបៀបណា? អ្នករៀនចេះកុំព្យូទ័រដោយសារអ្នកធ្លាប់បានប៉ះ ឬ ធ្លាប់វាយកុំព្យូទ័រលេង? តើអ្នកមានការបណ្តុះបណ្តាលនៅកន្លែងធ្វើការឬទេ? ឬវិធីអ្វីក៏ដោយឲ្យតែអ្នកប្រើគឺជាបទពិសោធន៏ជាក់ស្តែងរបស់អ្នក?

section 2.4.qxp 21/12/2004 9:43 AM Page 2

២.៤ ការរៀនមួយជីវិត

២.៤.១. ការមានការងារធ្វើ

សញ្ញាប័ត្រសាកលវិទ្យាល័យមិនប្រាកដថាអាចធ្វើឲ្យនរណាម្នាក់ជាអ្នកមានសមត្ថភាពខ្ពស់បំផុតសំរាប់កងារនោះទេ។ នៅប្រទេសឥណ្ឌា សាលាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈBarefootបានបណ្តុះបណ្តាលស្ត្រីក្នុងភូមិឲ្យក្លាយជាវិស្វករធ្វើអណ្តូងស្នប់ និងបុរសឲ្យក្លាយជាវិស្វករតម្លើងអគ្គិសនីថាមពលព្រះអាទិត្យ។ ជំនាញទាំងនេះមិនត្រឹមតែមានតម្លៃសំរាប់បុគ្គលម្នាក់ៗនោះទេ តែក៏ជួយអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ និងជួយដោះស្រាយបញ្ហាបានត្រឹមត្រូវ និងទាន់ពេលវេលាផងដែរ។ "ការអប់រំបែបនេះហៅថាការអប់រំដើម្បីបានការងារធ្វើ"។ នេះគឺជាផ្នែកមួយនៃ គោលដៅអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នា ។

អ្នកសារព័ត៌មានតែងប្រមូលបានរឿងគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ និងមានផលប្រយោជន៍សំរាប់ពលរដ្ឋទូទៅនៅក្នុងសហគមន៍។ អ្នកអានសារព័ត៌មាន អ្នកមើលទូរទស្សន៍ និងអ្នកស្តាប់វិទ្យុ ចូលចិត្តស្តាប់ អាន និងមើលវិធីសាស្ត្រអប់រំសាមញ្ញៗ ប៉ុន្តែ អាចសំរេចបំណងរបស់គេបាន។ រឿងល្អៗដែលមានជោគជ័យអាចទាក់ទាញអារម្មណ៍អ្នកមើល អ្នកស្តាប់ចង់ចាប់យកជំនាញនេះដែរ។

២.៤ ការរៀនមួយជីវិត

២.៤.២. ការបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ

នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន ជាពិសេសប្រទេសឧស្សាហកម្ម បុគ្គលិកជំនាញមានសមត្ថភាពខ្ពស់ ។ ទោះជានិស្សិតក្មេងៗជាច្រើនបន្តការសិក្សានៅសាកលវិទ្យាល័យបន្ទាប់ពីបញ្ចប់មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិក៏ដោយ ក៏មាននិស្សិតមួយចំនួនចង់រៀនជំនាញវិជ្ជាជីវៈក្នុងផ្នែកផ្សេងៗ ដូចជា ជាងឈើ ជាងរៀបឥដ្ឋ ជាងកំបោរ ជាងលូទឹក ជាងម៉ាស៊ីន និងជំនាញប្រហាក់ប្រហែលគ្នាផ្សេងៗទៀតដែរ ។ តើនេះជាមូលហេតុដែលនិស្សិតក្មេងៗយល់ឃើញថា ធ្វើការងារដោយប្រើដៃអន់ជាងការងារដែលប្រើបញ្ញាមែនទេ? ឬដោយហេតុថា ការងារការិយាល័យ ឬការងារគ្រប់គ្រងជាការងារដែលទទួលបានប្រាក់ខែច្រើនជាង?

គិតពីស្ថានភាពនេះនៅក្នុងប្រទេសរបស់អ្នក ។ តើអ្នកដែលរៀនចប់សាកលវិទ្យាល័យមានផ្សារការងារច្រើនជាងអ្នកដែលរៀនចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈឬទេ? បើអញ្ចឹងមែន ហេតុអ្វី? តើមានកង្វះខាតអ្នកមានជំនាញការងារហត្ថកម្មដែរឬទេ? តើកង្វះខាតនេះនឹងប៉ះពាល់យ៉ាងណាដល់សង្គមជាតិទៅថ្ងៃអនាគត? តើនៅប្រទេសអ្នក គេបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សឲ្យចាប់យកមុខរបរអ្វីមួយដោយរបៀបណា?

ឯកសារយោង :

2_4_occupation_link.pdf from CD ROM) that are a vital necessity to the

community, such as building trades or farming?

(Refer: Article - Reforming vocational education to reform the agricultural sector in Kyrgyzstan.htm from CD ROM)

២.៤ ការរៀនមួយជីវិត

អប់រំដើម្បីការងារ

បដិវត្តន៏ជំនាញនៅក្នុងការងារផលិតកម្មនៅអាហ្វ្រិកខាងត្បូង

ដោយ By Farah Khan

Inter Press Service

ទីក្រុងខេបថោន ប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងត្បូង ខែមីនា ថ្ងៃទី ២៤ (IPS)– រដ្ឋាភិបាលអាហ្វ្រិកខាងត្បូង កំពុងខិតខំឲ្យមាន "បដិវត្តន៏ជំនាញ" ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាដែលកើតឡើងពីការអប់រំមួយដែលមានការប្រកាន់ពូជសាសន៏ លើកំលាំងពលកម្មដែលគ្មានជំនាញ និងទទួលប្រាក់កំរៃយ៉ាងតិចបំផុត និងដែលជាការគំរាមកំហែងដល់ការអភិវឌ្ឍន៏ជាតិ ។

បដិវត្តន៏ជំនាញគឺជាពាក្យដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពលកម្ម គឺលោក Membathisi Mdladlana ប្រើដើម្បីពិណនាអំពីផែនការជាតិ ដើម្បីធ្វើឲ្យស៊ីសង្វាក់គ្នារវាងកន្លែងបណ្ដុះបណ្ដាល និងតម្រូវការក្នុងជីវភាពជាក់ស្តែងដើម្បីឲ្យមានសេដ្ឋកិច្ចរីកចំរើន និងដើម្បីឲ្យពលករបានអភិវឌ្ឍន៏ចំណេះដឹងដើម្បីរកបានប្រាក់កំរៃឲ្យបានច្រើនជាងមុន ។

ការផ្តួចផ្តើមគំនិតនេះគឺទាក់ទងនឹងប្រាក់ ១ ភាគរយ ដែលបានពីរដ្ឋាភិបាល និងពាណិជ្ជករដើម្បីផ្តល់ប្រាក់សំរាប់អាជ្ញាធរអប់រំចំនួន ២៧ កន្លែងដែលផ្តល់ការបណ្ដុះបណ្ដាលជំនាញ។

អាជ្ញាធរនេះបន្ទឹផ្នែកសំខាន់ជាងគេបង្អស់នៅក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងកត់សំគាល់ជំនាញចាំបាច់ពង្រឹងការប្រកួតប្រជែងនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនីមួយៗ ។ កម្មករនឹងទទួលបានការបណ្ដុះបណ្ដាលតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង ។

បើសិនជាទទួលបានជោគជ័យមែន ការបណ្ដុះបណ្ដាលនេះនឹងនាំមកនូវពលករដែលមានជំនាញខ្ពស់ និងជំរុញឲ្យមានការរីកចំរើនផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចជាមិនខាន ។

លោក Mdladlana មានប្រសាសន៏ថា "កម្មវិធីនេះជាកម្មវិធីដែលគួរឲ្យកត់សំគាល់ ជាពិសេសកម្មវិធីនេះមានឥទ្ធិពលខ្លាំងលើសេដ្ឋកិច្ចនិងលើកកំពស់ជីវភាពពលរដ្ឋឲ្យកាន់តែល្អប្រសើរឡើង"។

២.៤ ការរៀនមួយជីវិត

អប់រំដើម្បីការងារ

ទោះបីជាគោលដៅនេះគឺសំរាប់ថ្ងៃអនាគតក៏ដោយ ក៏គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៏ជំនាញមានគោលបំណងដោះស្រាយបញ្ហាអតីតកាលផងដែរ ។ អ្នកធ្វើគោលនយោបាយកាលពីជំនាន់បែងចែកវណ្ណៈបានកំណត់ថា ជនជាតិស្បែកខ្មៅកើតមកជាអ្នករកអុស និងដងទឹក ។

ក្នុងទស្សនៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នានេះដែរ កូនរបស់ពួកជនជាតិស្បែកខ្មៅមិនត្រូវបានគេផ្តល់ឱកាសឲ្យបានទទួលការអប់រំទេ ។ រដ្ឋាភិបាលបែងចែកវណ្ណៈបានចំណាយពេលវេលាប្រហែលពី ៤ ទៅ ៧ ដងជាមួយកូនជនជាតិស្បែកសច្រើនជាងកូនពួកស្បែកខ្មៅ។

រដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យដែលចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ ១៩៩៤ មានឥទ្ធិពលខ្លាំងក្លាណាស់ ។ កម្មករពុំមានជំនាញទេ ហើយអ្នករកការងារធ្វើមិនអាចរកការងារធ្វើបាននៅក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច ដូចជាផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យា និងសេវាកម្មហិរញ្ញវត្ថុ ពីព្រោះពួកគេភាគច្រើនគឺជាអនក្ខរជនវិជ្ជាជីវៈ។

អ្នកដែលបាត់បង់ការងារនៅក្នុងឧស្សាហកម្ម ដូចជា រ៉ែ និងការផលិតក្រណាត់ មិនអាចទទួលបានការងារធ្វើវិញទេ ពីព្រោះពួកគេពុំមានជំនាញច្រើន។ អ្នកវិនិយោគក្នុងស្រុក និងបរទេសមិនដាក់វិនិយោគទេ ដោយហេតុថាពលករមិនសូវមានជំនាញ។

Mdladlana មានប្រសាសន៏ថា "មានប្រជាជនតិចណាស់ដែលមានចំណេះដឹង និងជំនាញក្នុងការបង្កើន ផលិតផលរបស់ជាតិ និងពង្រីកធនធាន ដែលប្រទេសត្រូវការដើម្បីបំបាត់វិសមភាព និងភាពក្រីក្រ ។ គម្រោងសាកល្បងមួយនៅ Kwazulu-Natal កំពុងតែទទួលបានលទ្ធផលល្អ ។ ការបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកទេសចរណ៍ និងបដិសណ្ឋារកិច្ចកំពុងបណ្តុះបណ្តាលយុវជនក្មេងៗចំនួន ៦០០០ នាក់ ។

ពួកគេធ្វើការផ្នែករៀបចំគ្រែ និងអាហារពេលព្រឹក និងចាត់ចែងរមណីដ្ឋានទេសចរសេដ្ឋកិច្ច ។ ការងាររបស់គេលំបាក ហើយទទួលបានប្រាក់កំរៃតិច តែពួកគេឧស្សាហ៍ ហើយធ្វើការទាន់ពេលវេលា ។ ពួកនេះទទួលបានជំនាញពិតប្រាកដសំរាប់ការប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិតទៅថ្ងៃក្រោយ។

C·O·L

២.៤ ការរៀនមួយជីវិត

អប់រំដើម្បីការងារ

វាមិនគ្រាន់តែជាការបណ្តុះបណ្តាលសហគ្រិនទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបណ្តុះបណ្តាលអ្នកវិនិយោគជាមួយនឹងកម្មករដែលទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលត្រឹមត្រូវទៀតផង ។ នៅឯ Port Elizabeth ទីក្រុងខេបថោនប៉ែកខាងកើតវិញ កម្មករកំពុងតែទទួលការបណ្តុះបណ្តាលដើម្បីធ្វើជាបុគ្គលិកនៅតាមរោងចក្រ South African Breweries។

អ្នកធ្វើគោលនយោបាយសង្ឃឹមថា អាហ្វ្រិកខាងត្បូងអាចចូលរួមក្នុងដំណើរការសកលនីកម្មនៅកន្លែងដែលមានការរីកចំរើនផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ។ ពួកគេជឿជាក់ថា បើសិនជាកម្មករមានជំនាញគ្រប់គ្រាន់ និងធ្វើការបានរីកចំរើន ពួកគេអាចកែលំអជីវភាពរស់នៅ គុណភាពការងារ និងការផ្លាស់ប្តូរមុខតំណែងក្នុងការងារ។

សហគមន៍អ៊ឺរ៉ុបផ្តល់ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុមួយចំនួនធំសំរាប់បណ្តុះបណ្តាលជំនាញថ្មី និងបណ្តុះបណ្តាលអំពីខ្លឹមសារគោលនយោបាយ ។ នេះគឺជាប្រាក់ជំនួយចំនួន ២៣៦ លាន រ៉ាន់ (Rand ជាប្រាក់អាហ្វ្រិកខាងត្បូង ១ ដុល្លា = ៦.៣ រ៉ាន់) ដែលជាប្រាក់ជំនួយដ៏ធំបំផុតរបស់សហគមន៍អឺរ៉ុបផ្នែកកម្មវិធីជំនួយបច្ចេកទេស។

លោក Mdladlana មានប្រសាសន៍ថានេះគឺជាជំនួយដែលនឹងនាំមកនូវការអភិវឌ្ឍន៍ជាសកល ។ អាហ្វ្រិកខាងត្បូងនឹងក្លាយជាដៃគូពាណិជ្ជកម្មដ៏ពិតប្រាកដ ដោយពង្រីកផ្លូវជាតិបុរាណរបស់ខ្លួនទៅដល់បណ្តាប្រទេសនៅប៉ែកខាងជើងដើម្បីធ្វើឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរជាសារវ័ន្តរវាងខាងជើង និងខាងត្បូង និងនៅក្នុងអាហ្វ្រិក និងអាហ្វ្រិកខាងត្បូង ។

៨០ ភាគរយនៃប្រាក់សំរាប់បណ្តុះបណ្តាល ដែលរដ្ឋាភិបាលប្រមូលបាននឹងផ្តល់ឲ្យអាជ្ញាធរទទួលខុសត្រូវបណ្តុះបណ្តាល ឬត្រូវឲ្យជាប្រាក់ឧបត្ថម្ភដល់ក្រុមហ៊ុនណាដែលមានកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល។ ចំណែកប្រាក់ដែលនៅសល់នឹងត្រូវប្រើប្រាស់សំរាប់ប្រជាជនដែលមានសេដ្ឋកិច្ចអន់ថយ និងជួបការលំបាកសំរាប់បង្កើតមុខរបររកស៊ីតូចតាចតាមគ្រួសារ ។

២.៤ ការរៀនមួយជីវិត

អប់រំដើម្បីការងារ

ផែនការបណ្តុះបណ្តាល និងការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញនឹងត្រូវអនុវត្តក្នុងរយៈពេលច្រើនឆ្នាំ ត្រូវបានបង្កើតរួចហើយ ហើយប្រាក់ដែលរដ្ឋប្រមូលបានអាចចាត់ចែងសំរាប់គម្រោងសាកល្បងជាច្រើន។

អត្ថបទនេះត្រូវរក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង ហើយការដកស្រង់ត្រូវមានច្បាប់អនុញ្ញាតពី និងយល់ព្រមពី Inter Press Service ។

២.៤ ការរៀនមួយជីវិត

បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

សាលាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈបង្រៀនជំនាញមីក្រូសេដ្ឋកិច្ចនៅ Ecuador

ដោយ Kintto Lucas
Inter Press Service

គីតូ ខែមេសា ថ្ងៃទី ៤ (IPS)– Ecuador កំពុងកែទំរង់ប្រព័ន្ធអប់រំមនុស្សពេញវ័យដោយពិនិត្យមើលកម្មវិធីសិក្សាឡើងវិញសំរាប់សិស្សចំនួន ៦៥០០០ នាក់ នៅក្នុងសាលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈចំនួន ១៧០០ មុខ ។ ផែនការដែលកំពុងអនុវត្តដោយក្រសួងអប់រំបានទទួលជំនួយពីUNESCO ។

មណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈភាគច្រើននៅ Ecuador (ប្រហែល ១០០០) បង្រៀនមុខវិជ្ជាពាណិជ្ជកម្ម និងសិប្បកម្ម ដូចជា កាត់ដេរសំលៀកបំពាក់ ហើយមួយចំនួនទៀតជាសាលារបស់សហគមន៍ ។

តាមពិតនៅក្នុងផែនការថ្មីនេះ សំលៀកបំពាក់ដែលធ្វើដោយសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនេះនឹងលក់តាមទីផ្សារ។ រហូតមកដល់ពេលនេះ សិស្សអាចរក្សាទុកអ្វីដែលគេបានផលិតសំរាប់ផ្ទាល់ខ្លួន និងសំរាប់គ្រួសារ។ គម្រោងថ្មីកំពុងតែអនុវត្តដោយការិយល័យជាតិដើម្បីការអប់រំប្រជាប្រិយដែលឥឡូវនេះកំពុងតែបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិករបស់សាលាចំនួន ៥០ ដំបូងនៅពេលដែលកម្មវិធីមូលដ្ឋានកំពុងត្រូវបានគេរៀបចំ ។

កម្មវិធីដែលកំពុងតែអនុវត្តនៅខែនេះក្នុងថវិកាចំនួន ៤០០០០ ដុល្លាបានមកពីក្រសួងអប់រំនឹងធ្វើឡើងក្នុងសាលាវិជ្ជាជីវៈចំនួន ៥០ នៅតំបន់ភ្នំ និងតំបន់ព្រៃអាម៉ាសូននៃ Ecuador និងបន្តបើកបន្ថែមចំនួន ៥០ ទៀតនៅខែឧសភានៅតាមតំបន់ឆ្នេរ ។

អ្នកផ្តល់ជំនួយផ្សេងទៀតរួមមាន : Organisation of Ibero-American States for Education, Science and Culture (OEI), the National Financial Corporation (CFN) and the Ministry of Labour and Social Action.

២.៤ ការរៀនមួយជីវិត

បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

គំនិតតំបូងនៃការផ្តួចផ្តើមនេះគឺថា សិស្សអាចរៀនជំនាញជំនួញផ្សេងទៀត ដូចជា កាត់ដេរ សំលៀកបំពាក់ ថែរក្សា និងកែសម្ផស្ស និងជាងឈើ នៅវិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល ពួកគេនឹងធ្វើការនៅក្នុងមីក្រូសហគ្រិនដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមានការគាំទ្រពីសាលាដែលពួកគេបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល ។ CFN នឹងបង្រៀនជំនាញទីផ្សារដើម្បីណែនាំមីក្រូសហគ្រិន និងជួយធានានិរន្តរភាពនៃមុខជំនួញ។

គោលបំណងចង់ឲ្យអ្នករៀនចប់មានជំនាញដែលអាចបង្កើតឧស្សាហកម្មខ្នាតតូចនៅពេលគេរៀនចប់។ ដោយហេតុថាសិស្សជាច្រើនដែលរៀននៅសាលាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈគឺជាសិស្សមិនចេះអក្សរ រៀនក្នុងកម្មវិធីមីក្រូសេដ្ឋកិច្ច ។ អង្គការ UNESCO និង OEI ជាអង្គការសហការជាមួយក្រសួងបានផ្តល់ប្រាក់ចំនួន ៤០០០០ ដុល្លា សំរាប់ការខិតខំប្រឹងប្រែងអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីនេះ ។

Astudillo បានបញ្ជាក់ថា កម្មវិធីនេះក៏មានគោលបំណងលុបបំបាត់អណក្ខរកម្មនៅ Ecuador ដែលជាកន្លែងមានប្រជាជន ១២ភាគរយនៃប្រជាជន ១១.៥ លាននាក់ មិនចេះអាន និងសរសេរ ជាប្រទេសដែលមានអត្រាអនក្ខរកម្មខ្ពស់ជាងគេនៅអាមេរិកឡាទីន ។

ដើម្បីពេញលក្ខណៈជាអ្នកចូលរួម : សាលាត្រូវមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងយន្តការ និងសំភារៈផ្សេងៗទៀតសំរាប់បំពេញលក្ខខណ្ឌការងារ បុគ្គលិកដែលទទួលការបណ្តុះបណ្តាលត្រឹមត្រូវ ហើយយ៉ាងហោចណាស់មានសិស្ស ១០០ នាក់ ។

ហេតុផលសំខាន់ដែលគេសំរេចយកវិធីសាស្រ្តដែលផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើមីក្រូសេដ្ឋកិច្ច គឺថាការអប់រំនៅតាមសាលាពាណិជ្ជកម្មបានធ្វើឲ្យបាត់បង់ចំណងទាក់ទងរបស់ខ្លួនទៅនឹងទីផ្សារពលកម្ម និងផលិតកម្ម ។

ភាគច្រើននៃនិស្សិត ៣០០០០ នាក់ដែលបានបញ្ចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលនៅសាលាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈវិលត្រឡប់ទៅភូមិកំណើតរបស់គេវិញ ឬបន្តការសិក្សានៅឧត្តមសិក្សាប្រសើរជាងធ្វើការនៅក្នុងផ្នែកជំនួញ ដែលពួកគេបានចំណាយពេលវេលា ៣ ឆ្នាំ ដើម្បីរៀនសូត្រ ។

២.៤ ការរៀនមួយជីវិត

បណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ

សាលាមួយក្នុងចំណោមសាលាទាំង ៥០ ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសសំរាប់តំណាក់កាលដំបូងនៃគម្រោងគឺមណ្ឌលបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ Mac Auliffe ស្ថិតនៅ Quito ជាទីក្រុងដែលមានប្រជាជនក្រីក្រជាងគេ ។ មណ្ឌលនេះមានគ្រូចំនួន ២០ នាក់ និងសិស្សចំនួន ២៦០ នាក់ ។

ចាប់តាំងពីខែកញ្ញា សិស្សដែលរៀនផ្នែកកាត់ដេរសំលៀកបំពាក់នឹងចាប់ផ្ដើមកាត់ដេរសំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋាន សំលៀកបំពាក់ស្ត្រី ខោវ និងអាវជាច្រើនម៉ូតផ្សេងៗទៀតសំរាប់ទីផ្សារ Ecuadore ។

សាលាមួយទៀតដែលសង្ឃឹមថានឹងបានចូលរួមក្នុងគម្រោងគឺមណ្ឌលអប់រំ Trilingual នៅ Brisas del Estero ជាតំបន់ក្រីក្រនៃ Durn ជាតំបន់ជាយក្រុងនៃ Guayaquil ។

មណ្ឌល Atahualpa ត្រូវបានសាងសង់ឡើងដោយជនជាតិដើម ដែលផ្លាស់ទីលំនៅទៅកាន់តំបន់ឆ្នេរ និងផ្ដល់ការអប់រំជាភាសាអេស្បាញ អង់គ្លេស និង Quechua។ ទោះបីជាវាមិនមែនជាមណ្ឌលសំរាប់មនុស្សពេញវ័យក៏ដោយ ក៏គេសង្ឃឹមថាសាលានេះនឹងបានចូលរួមក្នុងគម្រោង ហើយផ្ដល់ឱកាសឲ្យសិស្សរបស់ខ្លួនបានកាងារធ្វើពេលរៀនចប់ ។

Jos Valla ជាគ្រូបង្រៀននៅមណ្ឌល Atahualpa បានមានប្រសាសន៍ថា សាលាយើងកំពុងខ្វះថវិកា ហើយថវិការបស់ខ្លួនកំពុងតែធ្លាក់ចុះដោយសារយើងមិនបានទទួលជំនួយពីរដ្ឋ ឬពីស្ថាប័នឯកជនណាមួយនោះទេ ។ សិស្សជាជនជាតិឥណ្ឌា ជនជាតិស្បែកខ្មៅ និងចំរុះជាតិ ។ លោក Valla និយាយថា បុគ្គលិកដែលមានជនជាតិដើមបញ្ចប់ការសិក្សាពីសាកលវិទ្យាល័យចង់ជួយលើកកំពស់សង្គម ហើយផ្ដល់ការអប់រំដោយមិនគិតថ្លៃ។ បើតាមប្រសាសន៍នាយកសាលា Atahualpa គឺលោក Manuel Cujilema គោលបំណងរបស់សាលាយើងគឺដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងគំនិតដែលថាពួកជនជាតិដើមអាចចាត់ចែងមុខជំនួញតូចតាចរបស់គេបាន ហើយមិនចាំបាច់មានអ្នកណាមកជួយកាន់កាប់គ្រប់គ្រងនោះទេ ។

នៅកន្លែងដទៃទៀតដូចជា Casa Campesina (Peasant House) of Cayambe, north of Quito ស្ត្រីចន្ទួន ៧០ នាក់បង្កើតមុខរបរដេរប៉ាក់តូចមួយ តាំងពី ១៥ ឆ្នាំមុនម្ល៉េះ បន្ទាប់ពីពួកគេមួយចំនួនធំបានបញ្ចប់ការសិក្សានៅសាលាពាណិជ្ជកម្ម ។

២.៤ ការរៀនមួយជីវិត

បណ្ដុះបណ្ដាលវីជ្ជាជីវៈ

បច្ចុប្បន្ននេះ ផ្ដល់ការបណ្ដុះបណ្ដាលដល់ទាំងអ្នកដែលមានមិក្រូសហគ្រាសរួចហើយ និងអ្នកដែលបំរុងនឹងចាប់ផ្ដើមបើកមុខរបរថ្មី ។

នៅខែមករា គេបានរៀបចំសិក្ខាសាលាមួយ ដោយឲ្យកសិករក្មេងៗចំនួន ២៤ នាក់ចូលរួមដែលមានអាយុចាប់ពី ១៥ ដល់ ២៥ ឆ្នាំ ដែលកំពុងតែទទួលការបណ្ដុះបណ្ដាលដើម្បីក្លាយជាជាងសោរ ជាងម៉ាស៊ីន និងជាងឈើ ដោយលក់ផលិតផលផលិតបាននៅពេលពួកគេកំពុងរៀន ។ នៅត្រឹមខែមីនាសាលាចាប់ផ្ដើមបង្រៀនកសិករអំពីបច្ចេកទេសកសិកម្មទំនើបៗ ។

អត្ថបទនេះត្រូវរក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង ហើយការដកស្រង់ត្រូវមានច្បាប់អនុញ្ញាតពី និងយល់ព្រមពី Inter Press Service.